

הדעיין תורני-הברתי יבנה

"PINE PES" "פיש פס"

מערכת עלון 'לשם שמים'
lshamaim@gmail.com

הוצאה לאור:
הגרעין התורני-הברתי יבנה

לחומות ניתן ליצור קשר
או להפקיד ישירות בחשבון הבנק:
סניף: 939 מספר חשבון: 32114/38

פרשת 'ויגט' גיליון מס' 105 ד' עבת התשע"ב.
העלון מופץ ביבנה, בית גמליאל, גבעת וושינגטון, קיבוץ יבנה, בן זכאי, ניר גלים, בן יבנה ובאי-סיילים
ניתן לראות את כל הגיליונות באתר www.tipot.co.il חפצו אותנו בפייסבוק

מיס חיים ערוך מתוך שיעור של הרב שלמה אבינר

**פסוע נס-
איך חג של 8 ימים
יכול להכיל בתוכו
כל-כך הרבה
מסיבות חנוכה...?**

**אז אחרי שזכינו
לפרסם בכל יום את
הנס ביחד עם
עם-ישראל, הגיע
הזמן לחזור לשגרה
המבורכת שלנו...**

**מקווים שצברתם
כוחות לקראת
ההמשך (:**

**וכמובן, מחכים
לראותכם בתוך שלל
הפעילויות החדשות
והישנות שלנו...**

**רוצים להיטאר
מעודכנים?
שלחו אלינו מייל עם
כתובת הדוא"ל
ופרטים, ואנו כבר
נדאג שתישארו
בעניינים**

**גרעין 'לשם שמים'
עיר בקודש
יבנה**

על הרצל (מאמרי הראיה
המספד בירושלים עמוד 98) שגם
הוא ניצוץ של משיח בן יוסף ושגם בו
מתגלה כוח הדחיפה והפעולה לבניין הגווייה
הלאומית.

הגר"א כותב שארץ ישראל נבנית בדרכו של
משיח בן יוסף בחזקה של בניין הארץ ובשעת
הצורך בחזקה מלחמתית, כפי שראינו ושאלנו עוד
רואים בהקמת מדינת ישראל שכוון
של משיח בן יוסף פיעם בחלוצים
והעולים לארץ אשר נלחמו מעטים
מול רבים ונצחו למרות שלא היה
סיכוי לכך, הקמנו את אחד
הצבאות החזקים בעולם כלכלה
איתנה ומדינה לתפארת אשר
קיבצה את בניה אל קרבה.

וכעת אנו צופים לבואו של משיח בן
דוד שהוא הכוח של הבניין הרוחני בעם ישראל
ולחיבור איתן בין הקודש לחול באופן
שהרוחניות תרומם את החומריות ותיתן לעם
ישראל בארצו משמעות חיים גדולה וקדושה
יותר אנו איננו משלימים עם מצב בו אין כל עם
ישראל נביאים כלשון אור החיים הקדוש אנו עם
הנבואה, עם יודעי אלוהים הדבקים בדי' והכוח
הפנימי של משיח בן יוסף פועל בנו להביאנו לאט
לאט למדרגות הגדולות האלה.

**בפרשתנו אנו מוסיפים להיפגש בכוחו של יוסף
עם ארגונה הכלכלי של מצריים מחדש.** כוח זה
של יוסף הוא הכוח של משיח בן יוסף הפועל
במשך כל הדורות, הוא אינו מתחיל להתגלות
ביוסף ואינו מפסיק עם הסתלקותו וקול התור -
הגר"א). אצל אברהם אבינו כוח זה מתגלה
במלחמותיו במלכים בחפירת הבארות, בכסף
ובזהב אצל יצחק כוח זה מתגלה בחפירת
הבארות ובברכת היבול **"וימצא בשנה ההיא**

מאה שערים" לאחר מכן
ביתר שאת ביוסף עצמו
המשנה למלך מצריים
ובזרעו שבט אפרים שעוד
לפני בואו זמן גאולת
מצריים מנסים כמאתיים
אלף איש מתוך השבט
לצאת ממצרים ולפרוק את
עול פרעה.

יהושע משבט אפרים נלחם את מלחמות ישראל
כובש מנחיל את הארץ ומעמיד את השמש
בגבעון. מאוחר יותר כוח זה מתגלה בשאול
שמקים את מלכות ישראל כן הלאה. מכאן אנו
רואים את הכוח האדיר של "משיח בן יוסף"
הפועל במשך כל הדורות לרומם את עם ישראל
מבחינה חומרית על מנת שיהיה בסיס איתן לחיי
הקודש שכן אם אין קמח אין תורה. כותב מרן
הרב אברהם יצחק הכהן קוק זצוק"ל בהספדו

**מכאן אנו רואים את הכוח
האדיר של "משיח בן
יוסף" הפועל במשך כל
הדורות לרומם את עם
ישראל מבחינה חומרית
על מנת שיהיה בסיס
איתן לחיי הקודש שכן
'אם אין קמח אין תורה'.**

העלון מוקדש לרפואת חברינו: ישראל פרז'י רפאל בן מרים

כל משפחה, ורשימת הקניות שלה...

מלול

סופר שיש בו הכל

סופר מזוז רח' הדרור 25 08-9436688 בי"בי מזוז רח' שבזי 08-9436945

חלום...

יוצאים לביורר, לויכוח מתוך אהבה ושייכות אמתית לזולת, או ח"ו מתוך ניכור וביקורת עד כדי שנאה ח"ו! האם דברינו

נאמרים מתוך הבנה והקשבה למצבו של הזולת, קשייו ומצוקותיו, או להפך, מתוך רצון להביע רק את אשר בתוכנו, בלי לשים לב כלל לאשר מתחולל בנפשו? האם נקודת המוצא שלנו היא שאנו לא לבד במערכה אלא

הקב"ה איתנו ועל כן אנו מתמלאים אמונה וביטחון מתוך ענווה שכל מה שיקרה הוא לטובה, ואיננו מצווים להצליח אלא להשתדל ולעשות את כל האפשרי על מנת להצליח, או שמא חשים אנו כאילו הכל מונח על כתפיו ואז מתמלאים אנו אגו וגאווה, כאילו הכל מונח על המאזניים עד כדי להיות או לחדול, וממילא אנו מתמלאים כעס, עצבנות וכו'. האם אנו באמת נותנים אמון בחברינו ועל כן אנו מלאי אופטימיות להצלחה, או שמא התייאשנו עד כדי פסימיות מוחלטת..."

כך, ובקלות יכול היה להאשים ולנקום באחיו בוחר באצילות, למחול להם, לראות בייסורים שעבר נקודת אור, בענווה הוא

מבין שאת התהליך הזה העבירו הקב"ה ומתוך כך אין בו כעס על אחיו. יהודה במנהיגותו, מלמדנו תובנה חשובה של מנהיג, ומלך. "ויגש אליו יהודה" -

נקודת המוצא שממנה אנו יוצאים. יהודה ניגש לברר את האמת, לשכנע ולומר את דברו ליוסף, וגם אם אומר זאת בתקיפות הוא אינו יוצא ממקום תקיף וכועס בלבד אלא מרצון להגיע לעמק השווה, לנקודת אמת, ולשאת ולתת באהבה, כאשר יוסף מזהה את הגישה הזו הוא מחליט לוותר על המחיצות ולהתגלות אל אחיו באמת. בתקופה האחרונה נשמעים לצערנו הדים רבים של מחלוקת ברחבי הארץ. הדרת נשים, דת ומדינה, ארץ

ובחלומי הוא עומד על תילו, שלם, ויציב. ואני עומדת ממרחק ומביטה בו בהתרגשות.

ריח הקטורת אופף את המקום הקדוש, ניחוח שמיימי. צוחר כל כך ועם זאת חדש לגמרי. האור שבוקע ממנו שולח קרניים ארוכות לכל עבר. קרניים צפופות ועדינות שלכל אחת מהן מקום, אך ביכולתן להפוך לאור אחד גדול, אור של ענווה. אור ה'.

והוא מאיר לבבות האנשים, פוגש בכל הזרמים מלטף את פני כולם. והוא מאיר את עיניי הכול, ומעורר לשירה, שירת הלויים, ניגונים עתיקים המתנגנים בלב

האנשים, ופורצים ועולים מפיהם כאשר נגלה כבוד ה' עליהם. ופתאום מבינים כולם את האמת, האחדותית, הכוללת. ולמרות שאין נרו כנר חברו כל אחד מסוגל להכיל ולקבל את האורות כולם מתוך ההבנה, כי האמת כוללת הכול. ומה שנראה לכאורה רחוק מהאמת, מעלה ניצוצות של קודש ולפתע בעומקו מתגלה כאמת גדולה, וחלק מדבר ה'.

שנוכה לגשת מתוך אמון ואהבה ובעז"ה לראות את האמת האחדותית והכוללת שבכל דעה ודעה גם אם היא שונה בתכליתה מהדעות שלנו. ושנוכה מתוך ענווה ואיפוק נלמד לסלוח ולקבל באהבה גם אם אנו נפגעים מהדעות השונות.

"ויגש אליו יהודה"...
בפרשתנו ניגש יהודה ליוסף. שני הכוחות מנוגדים הללו, משיח בן יוסף ומשיח בן דוד, נפגשים "אחד על אחד".

ישראל אלו קצת מהנושאים ה"בוערים" שנמצאים בעין הסערה. נדמה לי שמרוב האחיזה של כל אחד באמיתותיו שכחנו בשם מי ומה אנו באים לברר את הנקודות הללו. לפני שאנו מגיעים לביורר נוקב ואמיתי של הנושאים עלינו לגשת אל אחינו בגישה נכונה. הרב ערן טמיר במאמרו מעלה שאלות שכל אחיו חייב לענות עליהן לפני שהוא "ניגש" להתעמת עם אחיו. ואלו גם נקודות לביורר עצמי ועמוק יותר- אז בחני את עצמך, האם את יודעת "לגשת", באופן העמוק ביותר של המילה? ... "הגישה כוללת צדדים שונים: האם אנו

כל אחד מסוגל להכיל ולקבל את האורות כולם מתוך ההבנה, כי האמת כוללת הכול. ומה שנראה לכאורה רחוק מהאמת, מעלה ניצוצות של קודש ולפתע בעומקו מתגלה כאמת גדולה, וחלק מדבר ה'.

המחיר הכבד השנייה היא וזכה את הכביש או הקצתה במהירות אצבעותי כבר בשלש...

"הסיפור של מרבית!!!"

"קראתי את מה שהבאת אי בשבוע שעבר, אפילו הבאתי למספרה... הם אמרו שאני לא את הדף הזה כל שבוע, יומי טוב משהוא!"

"את הסיפור ההגיוני שלי אני מייבט לזכור קטן בצפון, היו שם שני בנות צעירות שהיון ניות שבת בכל יום שיש עיבתי ולקראתי בשם אהה הן הסיפור שלי אשבת בשם האגרת בך נאמר על קדושת השבת והנרות מאד קסם וי והגמול והדיוק נות שבת משם הגמול שלי, הגמול אכזר אפסיה בבית הכנסת ואז אמרתי שבה לא ראוי און כבר משפילת בשבת אב נאמי וי רק לשמו שבת... והוא און אונת איתכן במדינה..."

"אופה הימים כשכנסו ששכרתי? ויכילן אכמ..."

"מה מקבל בך ככה?..."

אפריטיב והרשמה: שני: 052-55-678-19

"ומאירים את העולם, בתורה ובמעשים טובים..."

זוכן קירוב אצבא ביבנה - גוויל מהשט

הגיעו תורה ודברי תורה "PINE PES"

"גידו מהי אשתי?" "היא שיש את שבת אהבה..." "וואלה? צבוקים..." "מהי נכנסת שבת?" "בש מ'ו כס'ה..." "זה כוב ספון..." "וואלה? גיבאי ספון..."

איך נוסעים ברכבת?

מס' 4 בחברה הישראלית. "אז על מה היו כל הצעקות?" כמו שאלה: האם הדרתם אדם מהמרחב הציבורי? הסברתי לה מה באמת קרה. שהצעקות היו לא בגלל קרע חברתי מס' 4 אלא בגלל קרע מס' 1. כאילו שזה משנה משהו...

"איזה מזל שהיא שאלה," אמר חברי בעוד שאנו מדרימים הלאה למצוא מקום פנוי. "מה?" שאלתי בהפתעה. "תאר לך שהיא לא הייתה שואלת. היא הייתה חושבת כל הנסיעה שהיה פה סכסוך על התפילה." חייכתי לעצמי. על זה לא חשבתי. כל כך מהר לימדתי עליה חובה ולא חשבתי שזה באמת חריג, שאדם שואל ולא קובע עובדות על סמך דעות קדומות. הערכתי אותה והערכתי את חברי. הבנתי שלא כל קרע הוא בלתי ניתן לאיחוי. הבנתי שאפשר לבנות גשרים. לא אהיה קיצי, לא את כל הדברים שהתרחשו על הרכבת אפשר להגדיר בצורה חיובית, אבל אפשר לדבר. להבין. לכבד.

עשיר מול עני, דתי מול חילוני, פרט מול כלל, גבר מול אישה. כולנו בנויים מההגדרות האלו וכולנו באים במגע עם אנשים שמוגדרים אחרת. כולנו נוסעים באותה רכבת. לא לכולם יעד זהה, לא לכולם אותה נקודת מוצא. אבל החיים הם כמו נסיעה ברכבת: מטלטלים, מהירים וקצרים מדי שנתווכח אחד עם השני.

אז לפני שאנחנו תוקפים תופעה שאיננו אוהבים, תחשבו על הנסיעה הזו. **שבת שלום!**

תל אביב והתחלנו בתפילה. לא עבר זמן רב עד ששמענו צעקות וקולות בכי הקרבים אלינו. "אתה לא מתבייש?!" להעיר ילד קטן כדי להקים אותו מהמושב?!" האבא ושני הילדים ירדו במדרגות וחצו את המניין. מיודענו הכרטיסן עקב אחריהם בדממה, מוודא שהם עוזבים את צפון הרכבת. אחד הילדים בכה והאבא המשיך לצעוק על הכרטיסן עד שנעלם מעבר לדלת. הכרטיסן הביט בכעס באלה מבינינו שסיימו את שמונה עשרה שלהם. "מי שסיים להתפלל שילך מכאן! אני אמרתי במפורש לא להתפלל כאן!" "לא סיימנו, חזרת הש"ץ." הסביר חברי למרות שהסתפקתי אם זה מה שירגיע אותו. אחרי הכל, הוא פורק עלינו תסכול של אדם אחר. "פה זה לא בית כנסת!" סינן הכרטיסן. קרע חברתי מס' 3.

התפילה המשיכה על רקע הפרעות חוזרות ונשנות של האבא שחזר והלך. הכרטיסן צועק מכאן והאבא מכאן ואנחנו באמצע, צועקים לריבוננו של עולם. משסיימנו ופנינו לחזור דרומה, עצרה אותי נערה חילונית כבת שמונה עשרה שישבה בקרון הסמוך. "סליחה, אסור לעבור באמצע מניין?" רגע חשבתי שאולי היא מתחזקת אבל משהו בעיניה המצומצמות גרם לי להבין שלא. "רצוי שלא, אבל זה אפשרי." וכבר הבנתי לאן זה חותר. זה זועק היום מכל עבר. בכותרות העיתונים, בתוכניות הרדיו, במהדורות החדשות בטלוויזיה. כאילו העיניים המצומצמות זועקות **הדרת נשים**. קרע

קו חיפה-תל אביב ברכבת ישראל. 14: 28. אנחנו מספיקים את הרכבת בקושי. בעוד שאנחנו עולים, כרטיסן נובח עלינו שזה אזור המקומות השמורים ושיש כסאות בשבילנו (ככל הנראה, דלת העם) בדרום הרכבת. כמו בכל עיר, אפילו ברכבת החלוקה בין צפון לדרום ברורה. בצפון נמצאים העשירים (5 ₪ תוספת למקום שמור) ובדרום העניים. קרע מס' 1 בחברה הישראלית. משכנו בכתפינו בחוסר אכפתיות, בכל מקרה דרום זה הכיוון נסיעה שלנו.

היטלטלנו עם מיטלטלנו בין קרון לקרון ולא מצאנו שום רביעייה פנויה בשבילנו, כי כל אחד תפס לעצמו ארבעה מושבים. בכלל, ישראלים הם אנשים מאד פרטיים. אצל בני דודינו למשל, אם יהיה מקום פנוי ליד אדם או שני מקומות פנויים, הם יעדיפו לשבת ליד מישהו. אצלנו - עאלק מרחב ציבורי! כולם מחפשים פרטיות. קרע חברתי מס' 2. כשהגענו ממש לדרום הרכבת (בהקבלה, כבר ראינו את הרי אילת), מצאנו איזו אצטבה שלא ברור מה תפקידה, אך היה בה מספיק מקום בשביל שארבעתנו נשב שם בישיבה מזרחית. התיישבנו וקשקשנו להנאתנו. כעבור מספר דקות, ניגש אלינו אדם בעל חזות חרדית (דהיינו: חליפה שחורה, חולצה לבנה ומגבעת. אבל נכון שחזות חרדית נשמע הרבה יותר מאיים? דמוגוגיה תקשורתית במיטבה...). הוא שאל אם נוכל להצטרף למניין המתגבש ברכבת. שאלנו אותו היכן מתקיים המניין, וכמובן שהתשובה לכך הייתה: "בצד השני של הרכבת." אז כתתנו שוב את רגלינו צפונה, הולכים נגד כיוון הנסיעה שלנו. המניין היה ליד דלתות הקרון הראשון, היכן שהתנוסס שלט ענק המכריז שמכאן והלאה המקומות שמורים. חיכינו עד לתחנת בנימינה שממנה והלאה אין תחנות עד

היייתה: "בצד השני של הרכבת." אז כתתנו שוב את רגלינו צפונה, הולכים נגד כיוון הנסיעה שלנו. המניין היה ליד דלתות הקרון הראשון, היכן שהתנוסס שלט ענק המכריז שמכאן והלאה המקומות שמורים. חיכינו עד לתחנת בנימינה שממנה והלאה אין תחנות עד

הצילן תורני-הברתי-בניה

בית-מדרש "פנינים"

שבת	יום ה'	יום ד'	יום ג'	יום ב'	יום א'	בס"ד
פרשת-שבוע	תפילת שחרית שיעור 'פלא יועץ'	תפילת שחרית שיעור 'פלא יועץ'	תפילת שחרית שיעור 'פלא יועץ'	תפילת שחרית שיעור 'פלא יועץ'	תפילת שחרית שיעור 'פלא יועץ'	5:30
ילדים	גברים	גברים	גברים	גברים	גברים	
סיפורים תהילים ו-פ"ש	הרב שיק'ה מהצרי 'אורחות צדיקים'	הרב עובדיה סאנע הלכה	הרב אריה סעדיה 'מסילת ישרים'	הרב משה מליחי 'ספר שמואל'	חבורות	19:30-20:30
אבות וילדים	נוער ומעלה	גברים ונשים	נשים וגברים	גברים	גברים	
			הרב משה מליחי 'ספר שמואל'			20:30-21:15
			נשים			

*בית המדרש מתקיים בבית-הכנסת 'אוהל משה' (רח' הנשר 2)

תפילת ערבית
בבית-הכנסת
האשכנזי
ברח' הדרור
(מול רח' הזמיר)
בשעה 19:00

העלון יוצא בסיוע
מתפללי בית-הכנסת
'בוכריס'

"גנן בגן"

טיקום ואחזקת גינות

אלירן: 052-577-2111

סניף בני-עקיבא יבנה

לרץ פעילות שבת

	20:30	חבריא ב' כיתות 6-2	פעולת ערב שבת
	15:30	חבריא א' כיתות 6-2	מפקד

בואו בשמחה!

לפרטים נוספים: אוריה הקומונרית 0523-6644-64

המקורית: אני האמיתי והוא המתחזה. הוא ניסה לחפור ולדוש בנושא, אבל הבין שהדבר כמעט בלתי אפשרי: זו מילה מול מילה. אמר להם הרב לבוא למחרת בבוקר בשעה נקובה, ואז ייתן את פסק הדין שלו. מיד אחרי שהלכו קרא הרב לעוזר שלו, וביקש ממנו שלא יכניס אותם אליו למחרת כלל וכלל. למחרת בבוקר הגיעו השניים מתוחים מתוך הבנה שפסק הדין יגזור את הדין לכאן ולכאן. הם ישבו ביחד חצי שעה - והרב לא קרא להם להיכנס. חלפה שעה, חלפו שעתיים ושלוש ושניהם נותרו בחוץ, קצרי רוח במיוחד. האדם שהיה לבוש כסוחר אף ניסה לשחד את משרתו של הרב על מנת שידחקו ברב לקבל אותם במהירות, אולם דבר לא עזר. "הרב אומר שעליכם להמתין בסבלנות", אמר העוזר. השעות נקפו ושעת צהריים הגיעה והרעב החל להציק לשני בעלי הדין. הם שמעו מהחדר הסמוך את הרב כשהוא פוסע בחדרו, לומד תורה, וחשבו שהמשפט כבר נשתכח מלבו. בשיא המתח, כשהציפייה הגיעה לשיא, הרב פתח בהפתעה את דלתו וקרא "עגלון, היכנס". "מרוב הציפייה והדריכות, האיש שהיה לבוש כסוחר האמיד קפץ ממקומו ורץ אל הרב. דווקא האיש שהיה לבוש בבגדי עגלון נשאר במקומו. כך התברר מיהו הסוחר האמיתי ומיהו העגלון.

ביום בהיר אחד באו שני יהודים אל הרב יחזקאל לנדאו, רבה של פראג, לדין תורה. אחד מהם היה לבוש בגדי עגלון מרופטים ומלוכלכים, והשני היה לבוש כסוחר אמיד ונכבד. סיפר הראשון, בעודו שטוף דמעות, כי הוא סוחר אמיד מעיר רחוקה שבא לפראג לצרכים עסקיים. על מנת להגיע למקום שכר את שירותיו של עגלון מקומי.

שעת סיפור אני הוא העגלון

באמצע הדרך, באזור מבודד, התנפל עליו העגלון, שדד את כל כספו ואף הכריח אותו להחליף עמו בבגדים, לעבור לעמדת העגלון ולתפוס את המושכות. כאן בפראג מתנהל אותו עגלון כעשיר וסוחר גדול ואילו הוא, הסוחר האמיתי, מסתובב ללא פרוטה בכיסו ורץ ומספר את האמת לכל מי שרוצה לשמוע. רוב האנשים לועגים לו, אבל בודדים מאנשי המקום חשבו שיש לברר את גרסתו, ואילצו את זה שהאשים לבוא לדין תורה מולו. "מה יש בפיך?", שאל הרב לנדאו את האיש שהיה לבוש כאמיד. "מה יש לי לומר?", חייך, "עיניך הרואות כי מדובר באדם מסכן וחסר דעת שהשיגעון תקף אותו והוא מדמה את עצמו לסוחר. כבר יומיים שהוא רץ אחרי ברחובות, ואיני יודע איך אוכל להיפטר ממנו." החל הרב לנדאו לחקור את השניים, אבל כל אחד מהם לא זז מטענתו

אליסף קורן

בקטנה

"כי איך אעלה אל אבי והענר איננו איתי"

מפרש אחד מאדמורי גור: כאשר עולים ומתקרבים אל אבינו שבשמיים, אל הקב"ה, אסור לנו לשכוח את הנער, בגיל ובדעת, ולהעלותו עימנו. פירוש נוסף, כשעולים, נעלה את כל כוחות החיים, גם הכוחות הנעריים, תום הילדות, הרגש, ואיתם נעלה ונתקרב לה'. זה כבר שנה שלישית או רביעית אותו דבר תורה, אך הוא מרגש אותי כל פעם מחדש.

שבת שלום ומבורך!

פרשת ו'אט

kivicomik@gmail.com

מה הסניף כפרשה?
סבא עזריה
מספר

רבי תמא בר תנאי ורבי שמואל בר נתמן נחלקו בדעתם

האם נכון עשה יוסף כשהוציא את השומרים?

יורא יבוי יוסף להתאפק... ויקרא הויצאו כל איש מעליו"

לא עשה יוסף כשורה
שם ג'עטו אחד מהם
היה מת!

כהוגן וכשורה
עשה, שלא ב"ש
אחיו לפני המצרים
ידע צדקן של אחיו,
אמר (יוסף): חס וטלום
אין אחי חטודין בפסיכות דמים!

עי"פ הראשית רבה פתשה ציג סקון סיה

תבליני א.א.

תבלינים מקוריים

תבלינים • פיצוחים • קטניות • פירות יבשים
ניתן להזמין מראש: ג' חנון ביתי, קובנה, סביה,
סלוף, לחוח, חילבה מוכנה, סחוג ביתי

שד' דואני 28/20 מ. מסחרי לב יבנה טלפקס 08-9322808

בס"ד